

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ŘÍJEN 2007 *** ROČNÍK VIII.*** ČÍSLO 10

Citát inspirující:

Nezajímám se o kritiky ani literární studie, neorientuji se v žebříčcích literárních bestsellerů, přesto příběhy, které vyznávám, zajímají jakoby zázrakem lidi na celém světě ... Potřebuji si přečíst příběh.

Pavel Brycz – Sloni mlčí

Sonet o smutném oharku

Josef JINDRA

Je přec jen pořád tady s námi!
Omalovánkový svět
kde přes pastelky nevidět
jak trouchnivější trámy

Řídí ho kat v soudcovské kápi
don Corleone s odpustky
Malíček nemá na propustky
za řeku slz když řasy skrápí

Kéž by se vánek co dnes vál
rozburácel na mistrál
nad pole lesy nad domy

a rozfoukal než přijde zima
ten oharek co smutně dýmá
z troubele dýmky vědomí

O POCITECH aneb TÝDEN V MÉ DUŠI

Můj literární týden začal v neděli 9. září, když jsem navštívil literární veletrh v Lysé nad Labem. Zúčastnil jsem se permanentní autogramiády, viděl řadu známých tváří, ale třeba i nové, se kterými snad v budoucnu naváží spolupráci (např. Zdeňka Kuhnová mě oslovila svými pohádkovými knížkami z Mladoboleslavska). Převzal jsem i ocenění za umístění v soutěži a odjížděl jsem s příjemnými pocity

vláčkem zpět do Nové Paky.

Ve středu 12. září jsem potom nejprve vyprávěl svoji pohádku O velikém zubu dětem a jejich doprovodu na nádvoří jičínského zámku u kašny. Sešlo se jich dost, poslouchaly a spolupracovaly. Měl jsem dobrý pocit, když jsem odcházel do Knihovny Václava Čtvrťka, kde večer začínal můj autorský pořad nazvaný podle knihy František. Měl jsem radost ze zaplněného sálu, z hudebního doprovodu bratří Fišerů z Jičina, z nadšení řady lidí, třeba i z toho, že přijela i moje spolužačka až z Cerekvice nad Loučnou u Vysokého Mýta či z dojetí dcery paní učitelky Marie Hylmarové, které je kniha věnována, paní Evy Roudné z Úlibic, když jsme nad novou knížkou rozjímali a vzpomínali na moje dětství a její maminku. Odjížděl jsem z Jičina s příjemným pocitem uspokojení.

V pátek 14. září jsme s Monikou Eberlovou nabrali směr Martin, abychom opět pozdvihli prapor jičínského LiSu na 4. Martinské poetické jeseni. Měl jsem hřejivý pocit, když po přečtení úryvku z Františka jsem slyšel řadu pozitivních ohlasů, dokonce mě jeden literát řekl, že by si rád poslechl namluveného Františka na CD. Měl jsem příjemný pocit, když jsem poslouchal pochvalná slova na adresu květnového 2. Jičínského poetického jara. Moje kladné pocity potom pokračovaly v sobotu při návštěvě Turčianského Jasena, pěším výletě či večerním programu s taneční vložkou, který končil až po půlnoci už vlastně v neděli 16. září. Návrat zpět domů byl trochu smutný, neboť zítra musím zase do pracovního procesu, ale doufám, že plamínek, který se pořadatelům, v čele s Táňou Sivovou, v nás podařilo zažehnout, nás bude dlouho hřát. A určitě nebudu chtít chybět na jaře v Domažlicích na dalším literárním ChoPoji!

V neděli večer jsem byl unavený po zpáteční cestě a náročném víkendovém programu, ale měl jsem překrásný pocit, že moje a vlastně i naše společné snažení skutečně má smysl.

V mé duši se rozhostilo příjemné teplo jako o štědrovečerním rozjímání. Přál bych vám, abyste i vy zažívali s literaturou tak příjemné chvíle a pocity v duši!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- v rámci festivalu Jičín – město pohádky vystoupili členové LiSu s tradičními pohádkami u kašny v podvečer ve dnech 12. až 14. září. Na čtení se podíleli Václav Franc, Bohumír Procházka a Ilona Pluhařová.
- ve středu 12. září představil Václav Franc v jičínské knihovně svoji knížku František na autorském čtení. Akce se konala v rámci 12. knihovnické dílny.
- Monika Eberlová a Václav Franc se zúčastnili 4. Martinského poetického podzimu ve dnech 14. až 16. září.
- v Nových Novinách vyšel ve čtvrtek 27. září článek Václava France LiS na Martinské poetické jeseni.
- Václav Franc se zúčastnil 8. Dnů poezie v Broumově, které se konaly ve dnech 28. až 30. září 2007. Jeho tvorba je představena i ve sborníku, který tradičně vychází u příležitosti těchto setkání (dvě básně – Prázdninové motivy a Domov).
- v úterý 2. října se v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně konal křest knihy Vladimíra Úlehly Samotářská dcera Boženy Němcové Theodora. Kniha vyšla v edici Jičínsko jako druhý svazek a vydala ji jičínská knihovna.
- schůzka LiSu se konala ve středu 3. října v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně.
- Literární spolek Petra Bezruče ve Frýdku – Místku nastudoval představení Přijde den aneb Pracovní den Vladimíra Vaška ... podle námětu LiSu a vystoupil s ním v rámci oslav 140. výročí narození Petra Bezruče ve Frýdku – Místku v pondělí 8. října 2007. Hlavní postavu Vladimíra Vaška alias Petra Bezruče ztvárnil Jiří Figura.
- Bohumír Procházka se zúčastnil 17. Knižního veletrhu v Havlíčkově Brodě, který se konal 6. a 7. října 2007.

Václav

OTÁZKA PRO ... MONIKU EBERLOVOU

Otázka: Jak se ti líbilo na 4. Martinské poetické jeseni?

Na 4. Martinskou poetickou jeseň jsem se velmi těšila. Jsou tomu právě 4 roky, co jsme tam s naší první průzkumnou expedicí o třech statečných členech jeli reprezentovat LiS. Netušila jsem, že to bude tak dlouho trvat, než se tam podívám znovu. I když cesta byla úplně jiná (oproti první cestě, která se konala přes noc, vyjeli jsme nyní ráno), přesto pro mě byla plná krásných vzpomínek z první cesty. Chyběl mi třetí člen naší slavné výpravy. První cestu do Martina jsme vykonali za cca 12 hodin, nyní jsme ji zvládli za cca 7 hodin. Výborně vyhledané spoje, bezvadně naplánovaná trasa,...ale ty přestávky, kdy se třeba hodinu čeká na další přípoj, ty chyběly. Kdy člověk může alespoň juknout do neznámého města ... chvilku se toulat ... pohovořit u piva s místními obyvateli ... Přeskakování z vlaku do vlaku, honění se, abychom to stihli, aby nám náhodou neujel další spoj, neboť on jediný je ten nejvhodnější, hlavně nedat běhu událostí šanci, že by se mohly odvíjet trochu jinak, že by mohly nabídnout něco, s čím jsme nepočítali (Jak moudré jsou naše dráhy, které s tímto počítají. Prodaly nám zpáteční lístek s platností 1 měsíc. To je to kouzlo českých drah, jsou jedním z nejuvěrnějších obrazů české duše - moudré, pohodové, vědí, že čas je relativní pojem a existuje pouze v myslích lidí, upoutaných k materiálu, že co dnes v tuto chvíli hoří, zítra už může ztratit smysl.) ... způsob dnešního života, kdy ho sami okrajujeme od jeho rozmanitostí, kdy si zcela nesmyslně upíráme krém na dortu a jíme jenom korpus a falešné víře, že je to maximum, že ostatní je zbytečné, nepotřebné.

Profrčeli jsme Žilinou přes Vrútky do Martina a jakoby slyšela vyprávět kolegu, který nás před 4 mi lety provázel na zpáteční cestě, jak nám povídá o krajině, kterou projíždíme a rozvíjí s Prochořem debatu nejen o žilinském politickém životě. Hrabalovské krasosmutnění mě provázelo celým víkendem.

Slovenské přivítání bylo milé a srdečné, sešlo se nás tak akorát. Ani málo ani moc. Program byl pěkně připravený.

Nádherná krajina kolem Martina ... v jednom z jejích hlubokých údolí skromná a tichá vesnička Turčianské Jaseno jakoby odpočívala. Na rozlehlých kopcích v klidné moudrosti přírody pásly se krávy, ovce s kozami a chladný vánek si hrál na trsy trávy píseň podzimní, až samou krásou stromy se do červeně halily a slunko nesmlouvavě svlékalo je do žluté.

Penziónek v Turčianském Jaseně, ve kterém jsme celý víkend pobývali, byl malebný. Paní starostka Turčianského Jasena byla stejně milá a půvabná hostitelka i průvodkyně jako "její" vesnička.

Prožila jsem tam milý víkend plný poezie, neb samotný martinský kraj je velmi poetický, v tomto čase ještě umocněn setkáním lidí, kteří poezii mají v duši.

Na MAPOJI se mi líbilo. Nepřestane mě mile překvapovat pohostinnost našich slovenských kolegyň a kolegů. Nemyslím tím pouze jídlo, ale třeba to, že muzikanti se snažili hrát české písně, abychom si s nimi mohli zaspívat. Jestli bychom třebaš toto neměli mi trochu oplatit. Přivítat příště kolegy ze Slovenska nějakou jejich písničkou.

Více se mi ovšem líbí náš způsob autorského čtení na JPJ. Čtení v přírodě, na procházce, v kulturních památkách. Zároveň mi chyběly přednášky či besedy o literatuře české, slovenské a maďarské, které probíhaly v Jičíně. Nicméně toto jest vyváženo naším zasvěcením do života dr. Jána Jesenia. Pojetí MPJ je malinko jiné než pojetí JPJ. U nás jsme více sešněrovaní, ale věnujeme více času literatuře, řekněme stránce odborné. U našich slovenských kolegů je více prostoru věnováno kuloárům, muzice. Obě akce se jaksi vyrovnávají-doplňují, jsou svým způsobem krásné, nezaměnitelné a potřebné.

Přeji si, abych se na MPJ mohla jet podívat dříve než opět za 4 roky:-)

Monika Eberlová

Z Martina přivezla jsem si krásné, poetické hádanky od kolegy z nově vzniklého literární klubu v Martině (v současné době zde funguje Duria, Madokys a tento klub) Andreje Hasty, který se jimi zabývá a schraňuje je. O pár z nich se s vámi podělím a připíšu i odpovědi:-)

1.Křm mně a budu žít, napoj mně a zemřu.

2.Nemám křídla, přece lítám. Nemám oči, přece vidím. Nemám ruce, přece lezu. Naženu víc strachu než jakékoliv zvíře, mám víc síly než každý nepřítel. Prefíkanost' (dovednost?), bezohlednost a bezměrnost patří ke mně a nakonec vládnu všem. Co jsem?

3.Co staví hrady, strháva hory, některých oslepuje, jiným pomáha vidět.

4.Stanu sa ráz za setinu, dvakrát každou chvíli, ale ani ráz za sto rokov. Co jsem?

Odpovědi:

1. oheň, 2. Fantazie, 3. Písek, 4. písmeno i, které se objeví ráz v setinu (i), ...

A připojuji jednu svoji, která vznikla z inspirace těchto hádanek:

Jsem všude, ve všem, a přeci si na mě nemůžeš sáhnout. Všichni mě hledají, ne všichni najdou. Jsem v každém zrození i v každé smrti. Beze mne by život nebyl ... Kdo jsem?

JINÉ SVĚTY - Richard SOBOTKA

(nakladatelství Tilia, 2006)

Se jménem beskydského autora Richarda Sobotky (nar. 1935) jsem se setkal na nejrůznějších literárních soutěžích, kde patřil mezi úspěšné a oceněné. Přiznám se, že jsem tedy s očekáváním sáhl v knihovně po jeho knize Jiné světy. A musím říct, že mě Richard Sobotka potěšil.

Knihu tvoří tři delší povídky, vlastně novely. Každá z nich se odehrává jinde, a přesto, jak sám název napovídá, všechny se odehrávají v jiných světech než běžně známe z každodenního života.

První z nich, Holubí dům, vypovídá o životě trojice lidí žijících ve staré opuštěné nádražní budově na pokraji a zájmu společnosti. Jedinou komunikaci se světem obstarává pravidelné vlakové spojení, které ale přináší nebezpečí, neboť malá Bohunka si ráda hraje na kolejkách. Dvojice rodičů – Sváta a Anděla – vydědenců společnosti, postupně přichází o své děti, které jsou umístovány v dětských domovech, má svoji životní filosofii, zvyklosti a nenechá se nikým a ničím změnit, ani postupným umístováním dětí do dětského domova. Příběh, na jehož konci přichází tragické rozuzlení v podobě velké vody, je mistrně popsán. Autor detailně popisuje nejen prostředí, ale i pocity a pohnutky hlavních protagonistů příběhu.

Stejně tak si Sobotka počíná i v druhé novele Sóló na stéble trávy, která nás přivádí do dílenského prostředí jedné továrny. Autor opět detailně popisuje jednotlivé postavičky, prosté lidi, žijící na dílně i mimo ni. Vypravěč příběhu rozmatává nit osudů obyčejných lidí toužících po úspěchu, lásce a pochopení. Těch minipříběhů je v novele několik, např. Ferkovi Krejčákoví spolupracovníci závidí nový dům, který mu však nepřináší očekávané štěstí, nebo hubeňoučká dívka Martina, hledá marně štěstí mezi chlapy na nočních šichtách, zatímco ji ten její Galo občas zmlátí, až jí vyrazí zuby.

Třetí část, nazvaná Sklenice, evokuje vzpomínky na Kafkovu proměnu, když se hlavní hrdina dostává do kanceláře umístěné v lahvi, odkud pozoruje svět, rodiče, svoji dívku Světlanu, která nakonec spojí svůj život s životem hrdinova bratra Jaromíra. Hlavní hrdina vlastně pozoruje svůj život a život své bývalé rodiny ze sklenice, marně se snaží o svoji záchranu, aby nakonec skončil na smetišti.

Sobotkova kniha mě zaujala, vyznačuje z ní detailní znalost prostředí, pochopení pro lidi z „jiných světů“ než je ten náš. Je psána přesným jazykem, postavy mluví tak, jak je v jejich pozicích obvyklé, život nepředstírají, ale opravdu žijí. Sobotka je pečlivý pozorovatel a dokáže rozehrát povídkovou partii, která čtenáře zaujme a dává nám prostor k zamyšlení nad našimi pohledy na lidi vyřazené do Jiných světů. Václav

ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ... LITERÁRNÍ DOUPĚ

<http://ld.johanesville.net>

Buď vítán v literárním doupěti!

Ocitl ses na stránkách věnovaných literatuře. Literární doupě je zároveň elektronická knihovna, čtenářský deník i přehled spisovatelů. Hlavním našim cílem je zpřístupňovat všem milovníkům kvalitní literatury díla světových i českých autorů, jejichž výběr vychází z našich osobních preferencí, ale vzhledem k rostoucímu rozsahu tohoto webu si tu určitě najde své více a více čtenářů.

Vznik Literárního doupěte byl původně motivován vytvořením stránek o beatnických spisovatelích (proto jsou také stále uvedeni ve zvláštní kategorii), ale jak se můžeš sám přesvědčit, jeho dnešní záběr je mnohem širší. Hlavním těžištěm jsou elektronicky zpracované celé knihy a básnické sbírky, v některých případech tu najdeš alespoň ukázky a recenze knih. Ovšem nejde jen o obyčejnou virtuální knihovnu, do které můžeš přijít kdykoliv, bez průkazky a placení půjčovného. Kromě samotných děl tu získáš komplexní informace o všech dotýcných autorech (životopisy, seznam tvorby s daty vydání, fotografie, citáty, odkazy na jiná místa webu) i spoustu obecných textů o literatuře, jazyce a písmu. A to nejen vážných, ale i zábavných.

Doufáme, že se ti tu bude líbit, najdeš zde hledané informace, příjemně si počteš a nebo třeba i lehce dovzděláš. A také že se sem budeš případně občas vracet, neboť tu budou neustále přibývat noví autoři a nová díla. Určitě náš web oceníš, pokud pracuješ na referátu či seminární práci z literatury nebo českého jazyka, pokud si doplňuješ svůj čtenářský deník nebo sháníš podklady pro povinnou četbu.

Přivítáme jakékoliv připomínky, návrhy na vylepšení, kritiku, komentáře. Psát můžeš na adresu ld@johanesville.net. Rovněž chceš-li mít na budování těchto stránek také svůj podíl a máš cokoliv zajímavého, co by se sem hodilo a čím bys mohl přispět (vlastní původní dílo, životopis některého ze zde uvedených autorů, přeepsanou knihu nebo jeho část, recenzi přečtené knihy, jazykové zajímavosti, hříčky apod.), neostýchej se a pošli nám to. Pokud se nám bude tvůj příspěvek líbit, brzy se tu objeví i s uvedením zdroje.

(převzatu z webu <http://ld.johanesville.net>)

OSMNÁCTÝ ČAJ

Osmnácté říjnové číslo ČAJe přináší příspěvky různorodé autorské čtveřice. Skupinu těch, co více pamatují, zastupují Jiří Tobiáš, který má kořeny v našem kraji, a Bohumír Procházka. Tu krásnější polovičku potom prezentují dvě mladé a nadějně autorky plzeňská Markéta Irová a Romana Holomčíková z Moravského Slovácka.

A přesto mají příspěvky k sobě blízko, porovnáte-li například lesácká vyprávění Jiřího Tobiáše a povídku Mateřídouška z pera Romany Holomčíkové. Určitě zde najdete spřízněnost! Myslím si, že si tentokrát vybere i náročný příznivec literatury.

Václav

POHÁDKY U KAŠNY

Členové LiSu se opět letos představili v rámci programu Jičín - město pohádky vyprávěním u kašny na nádvoří zámku. Ve středu 12. září zde vystoupil s pohádkou O velikém zubu Václav Franc, ve čtvrtek 13. září potom Bohumír Procházka vyprávěl o tom, jak s Kačenkou hledali na Prachově draka a v pátek 14. září představila Ilona Pluhařová skřítku Stulíka. Pohádky u kašny navštěvovalo 50 až 70 lidí a podle ohlasů posluchačů byla tato akce LiSu úspěšná!

Členové LiSu se podíleli na dění festivalu i na dalších akcích, např. Jana Benešová při organizování soutěže či Bohumír Procházka jako nepostradatelný funkcionář v PICu (pohádkovém informačním centru). Je dobře, že o sobě dává LiS vědět!

Václav

FRANTIŠEK V KNIHOVNĚ

Ve středu 12. září 2007 proběhlo v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně autorské čtení Václava France a představení jeho knihy František, které vydala v edici Družstevní práce společně pražská nakladatelství Protis a Dauphin. Program hudebně doplňovali bratři Jan a František Fišerové z Jičína. Jako host večera vystoupila paní Eva Roudná z Úlubic, dcera učitelky Marie Hylmarové, které Václav Franc svoji knihu návratů do dětství věnoval.

Akce se konala v rámci 12. knihovnické dílny.

Václav

PERMANENTNÍ FRANCO V LYSÉ

Neděle 9.září byla posledním dnem 4. knižního veletrhu v Lysé nad Labem a zároveň to byl den, kdy jsem Lysou po roce opět navštívil. Čekal mě zde nejen Jan Řehounek, ale především stánek s připravenou jmenovkou, kde jsem prožil nedělní dopoledne a představil svoje knihy v rámci permanentní autogramiády. Společně se mnou sdílela stánek i mladoboleslavská autorka Zdeňka Kuhnová, představovala zde své dvě knížky (Pohádková výletník Mladoboleslavka a Pohádky a pověsti z Mladoboleslavka). Pochopitelně jsme se informovali o svých aktivitách a slovo dalo slovo, takže třeba v příštím roce se představím já nebo někteří další autoři z LiSu v Mladé Boleslavi. Zároveň by bylo pěkné přivítat i Zdeňku Kuhnovou v Jičíně (o jejích knížkách jsem už informoval Alenu Pospíšilovou z dětského oddělení jičínské knihovny).

Na veletrhu jsem rozdával i propozice Řehečské Slepice 2008 a další LiSácké materiály, takže se sláva Řehče a LiSu zase zvětšila.

Pochopitelně jsem potkával řadu známých lidí, mluvil jsem se Zorou Šimůnkovou, která tady společně s Petrem Musílkem, Radkem Lehkoživem a Sašou Gr. představila Literární Vysočinu. Setkal jsem se i s autorem Jiřím Macounem, krátce jsem se pozdravil s naší bývalou členkou Renátou Šťastnou, u kafe jsem rozmlouval se Zdenkou Líbalovou, Libuší Matysíkovou či Jaromírou Slezákovou a navázal jsem literární kontakty se slovenským autorem žijícím v Čechách Peterem Belákem, který získal ocenění na literární soutěži v rámci festivalu. S jeho tvorbou budete mít možnost seznámit v některém z dalších ČAJů.

Odpoledne proběhlo vyhlášení literární soutěže, kde jsem přebral ocenění, stejně jako třeba Renáta Šťastná či syn Zory Šimůnkové František Šimůnek, mimochodem František získal ocenění i na letošním festivalu Jičín - město pohádky (dokonce i cenu Deníku Jičínska).

Nedostatkem vyhlášení bylo, že souběžně s vyhlášením v čítárně u čerta, probíhala na hlavním pódiu další akce, takže ocenění autoři, kteří četli svoje práce, nebyli v hledišti slyšet.

V závěru programu představila svoje knížky Zdeňka Kuhnová (viz výše).

Odjížděl jsem z Lysé s vírou, že se za rok vrátím, neboť se Janovi Řehounekovi daří zvát zajímavé hosty (vloni zde byl Viewegh, letos já) a především je to místo setkání nás "permanentních literátů".

Václav

SOUTĚŽ Polabský knižní veletrh Lysá nad Labem 4. - 7. září 2008

Výstaviště Lysá nad Labem vyhlašuje u příležitosti pátého ročníku Polabského knižního veletrhu tradiční literární soutěž, tentokrát na téma Humor.

Soutěž je vyhlášena ve třech věkových kategoriích: pro děti do 15 let, pro studenty středních škol do 18 let a pro dospělé nad 18 let, a to v kategoriích „poezie“ a „minipovídka“. Zadané téma HUMOR je u minipovídky třeba ztvárnit do útvaru s max. 4 000 znaky (bez mezer), což je přibližně jeden a půl stránky textu o velikosti znaků 14, u veršů není rozsah omezen. Zúčastnit se může každý autor s maximálně třemi pracemi. Práce posílejte na adresu: Výstaviště Lysá nad Labem, Jan Řehounek, Masarykova 1727, 289 22 Lysá nad Labem, případně na e-mail: rehounek@vll.cz (do předmětu: Literární soutěž Humor).

Uzávěrka je vzhledem ke konání veletrhu bezprostředně po prázdninách stanovena na 25. červen 2008. Porota jmenovaná pořadatelem soutěže literární práce vyhodnotí, v každé věkové kategorii udělí ceny. Ocenění autoři budou pozváni na slavnostní vyhodnocení a veřejné čtení, které se uskuteční v neděli 7. září 2008.

SOUTĚŽ DNE POEZIE

Společnost poezie jako pořadatel 9.ročníku Dne poezie /www.volny.cz/denpoezie/ vyhlašuje při této příležitosti autorskou literární soutěž v poezii do 160 znaků, tedy do rozsahu jedné sms /práce, které překročí tento rozsah, budou ze soutěže vyřazeny/. Svoje dílka zasílejte od 1.října do 20.října 2007 na mail denpoezie@basnici.cz. Do předmětu mailu napište heslo SOUTĚŽ a SVOJE PŘÍJMENÍ. Každý účastník smí poslat nejvýše 3 práce. Všechna díla posoudí odborná porota. Výsledky soutěže budou oznámeny v průběhu Dne poezie a výherci vyrozuměni. Vítězné práce budou zveřejněny na oficiálních stránkách akce a jejich autoři odměněni. Odesláním textu do soutěže dáváte souhlas s jeho použitím /v tištěné i mluvené podobě/ v rámci aktivit Dne poezie, při propagaci jeho akcí a případným otištěním, a to bez nároku na honorář.

NOVÁ ČLENKA LiSU – ILONA PLUHAŘOVÁ

S Ilonou Pluhařovou jsme se setkali na červnovém stmeláči u Prochora a zastupovala LiS i na čtení pohádek u kašny. S její tvorbou jste se mohli seznámit v zářijovém ČAJi číslo 17.

Jsem rád, že mezi nás zavítala i na schůzku 3.října a chce posílit naše řady. Doufám, že se jí mezi námi bude líbit a že i ona bude pro LiS přínosem.

A dovolím si ještě její krátké představení:

Ilona Pluhařová (*1973) - učitelka němčiny a dějepisu na základní škole v Kopidlně (od roku 2005). Od roku 2007 členka redakční rady Kopidlenských listů. Autorka historických prací s jičínskou regionální tematikou (JUDr. Svatopluk Volf a Jičín; historie II. základní školy v Jičíně; německý básník a spisovatel Otto von Kraft; rodina Kraftova v Jičíně; dokončování práce o jičínských prvorepublikových dějinách), letos vydala knihu pohádkových příběhů „O skřítku Stulíkovi“.

Václav

MILAN HRABAL V DOKOŘÁN O JIČÍNSKÉM POETICKÉM JARU

Jak jsem již v předešlých Kobrách informoval, Milan Hrabal napsal o Jičínském poetickém jaru článek, který vyšel v čísle 42 a lze jej najít celý i na internetových stránkách Obce spisovatelů, a to zde: http://www.obecspisovatelu.cz/dokoran42_obsah.htm

Proto si dovoluji jenom krátkou ukázkou:

„Ve 13 hodin, tedy v pravé sluneční poledne, se téměř kopa (přidalo se ještě pár místních) romantických duší vydala na čtyřhodinovou pout' Jičínem: Husovou ulicí do Libosadu (dvoukilometrové lipové aleje z doby Albrechta z Valdštejna), do Lodzie, poustevny, na vrch Čeřovka (známý z pohádky Václava Čtvrťka Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni), na rozhlednu Milohládka (z první poloviny 17. století) s krásnými výhledy do kraje a do amfiteátru. A všude se četlo, tu a tam i zpívalo, utužovala se stará a navazovala nová literární i osobní přátelství... Ostatně první jičínské poetické jaro mělo také zásluhu na obnovení česko-slovenské vzájemnosti: seznámila se na něm dvojice – český básník a slovenská literátka –, a byla z toho láska na první pohled. Mladí manželé letos na setkání přivezli už i malého Jaška.“

Václav

8. DNY POEZIE V BROUMOVĚ

Již poosmé si koncem září dali v Broumově dostaveníčko literáti z české republiky a Polska, aby zde navzájem obrušovali ostří jazykových rozdílů mezi jednotlivými národy. Opět nechyběli zástupci LiSu, respektive jediný zástupce - Václav Franc.

Dorazil jsem do Broumova v pátek 28. září odpoledne a v místní klubovně za divadlem, už byla většina účastníků setkání. Pozdravil jsem se s hlavní organizátorkou věrou Kopeckou, polskými přáteli, především Antonínem Matuszkiewiczem, který se účastnil i květnového jičínského setkání. Ale byli tady přátelé Jarda Schnerch, dvojice autorek z Mělníka (Líbalová, Lírová), Libuše Matysíková, Věra Vaďurová, Jarmila Maršálová, Jaromíra Slezáková a další básníci a básničky (Miloš Hromádka, Petr Musílek, atd.).

Potěšil jsem se pohledem na sborník Dnů poezie, který tentokrát ilustrovala Jana Wiesnerová. Obsahuje ukázky z tvorby téměř padesátky českých a polských básníků a básniček. Potěšila mě i sbírka broumovského Miloše Hromádka Srdce na kře.

V 17 hodin začínal v Základní umělecké škole v Broumově Podvečer plný poezie, na kterém vystoupila většina účastníků s ukázkami ze své tvorby. Večer doprovázela Věra Kopecká, za polskou stranu překládal Antonín Matuszkiewicz. Bohužel se setkání nemohly zúčastnit dvě tradiční návštěvnice, a to ilustrátorka předchozích sborníků Dana Holá, akademická malířka z Trutnova a broumovská učitelka a autorka řady sbírek Eva Kučerová. Obě dvě nás již opustily navždy.

Trochu jsem se vymykal básnické četbě, protože jsem četl ukázky z prozaické knihy, a to z Františka. Moje četba byla přijata příznivě a během akce jsem musel odpovídat na četné dotazy ohledně mé knížky.

V asi dvouhodinovém programu zazněly rozličné verše, pochopitelně i různé kvality. Zaujal mě Petr Musílek s upoutávkou na jeho knihu, která oficiálně vyjde v nakladatelství Mezera a bude představena na Knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě na počátku října.

Po oficiální části jsme se přesunuli do nedaleké vesnice Křinice, kde probíhala v bývalé škole další část setkání. Po večeři a občerstvení začaly dílny. Každý autor měl napsat o sobě krátkou báseň či představení a následně došlo k překládání tvorby do druhého jazyka (polštiny nebo češtiny podle národnosti autora). Překládal jsem báseň paní Liliany Wieceińskiej – Gronuš a přiznám se, že to nebyla vůbec jednoduchá práce. Doufám, že ona moji báseň přeložila s menší námahou. Například její slova „drodzowe piewe“ jsem původně překládal jako „drozdi zpívají“, ale nakonec z toho bylo jen „droždí se peče“! Určitě to byla ale dobrá zkušenost. Následovala volná zábava a uložení se k posilujícímu spánku.

V noci z pátku na sobotu přišla bouřka a vítr, ale v sobotu se počasí postupně lepšilo, takže jsme mohli odpoledne vyrazit i na plánovaný, i když trochu zkrácený, výlet. Ale ještě dopoledne jsme předčítali svoje výtvořky a překlady z pátečního večera, následovala další dílna, kde se překládaly přísloví, epigramy a aforismy. Přiznám se, že jsem tuto činnost trochu sabotoval, i když jsme s Antonínem Matuszkiewiczem taky trochu překládali, ale hlavně jsme se bavili o situaci v Polsku, třeba na politické scéně a v oblasti zdravotnictví.

Pochopitelně že během celého dne jsme měli možnost promluvit si navzájem o celé řadě literárních i neliterárních záležitostech. Mluvil jsem například s Petrem Musílkem, ale i dalšími.

Tlumočil jsem také nabídku slovenské strany, jmenovitě vedoucí martinské Durie Táni Sivové, aby příště do Martina přijeli i polští autoři.

Po obědě jsme se přece jenom vydali ven, a to do Ameriky, což je oblast na okraji táhnoucí se vesničky Křinice. Asi tříkilometrová procházka tam skončila v hostinci, kde jsme opět debatovali o literatuře. Ti turisticky zdatnější potom vyrazili k dalším výletům po okolí.

Já jsem bohužel pospíchal, takže jsem se vrátil zpět do bývalé školy v Křinicích a po rozmluvě s Petrem Musílkem na zastávce autobusu odjel do Broumova, odkud jsem potom vlakem mířil do Borohrádku. Cestu jsem věnoval předčítání vyměněných a nakoupených knížek a sbírek a přiznám se, že mě setkání inspirovalo natolik, že jsem ještě ve vlaku za tepla napsal několik básniček.

Podle informací od Jindry Lírové pokračoval sobotní program až do nedělních ranních hodin a velmi si jej účastníci pochvalovali.

Celé setkání bylo příjemné, přátelské a musím opět smeknout pomyslný klobouk před hlavní organizátorkou Věrou Kopeckou. Děkuji za pobyt i hezký sborník, který zůstane jako důkaz dalšího česko – polského literárního přátelství.

Václav

P.S. jako malý přídavek si dovolím uveřejnit jednu báseň ze sbírky Miloše Hromádky Srdce na kře, a to v české i polské verzi (omlouvám se, ale některá polská písmenka na počítači nevyhloudím), abyste viděli, rozdílnost obou jazyků.

PARANOIA

Prohnanou holku
vzal jsem si do hlavy
jak by ji maloval
Francisco Goya
Ptáte se na jméno?
Paranoia!

PARANOJA

Przebiegła dziewczyna
utkwila w mej głowie
jakby ja malował
Francisco Goya
Pytacie o imię?
Paranoja!

PŘEČTETE SI ...

Vladimír Úlehla o dceři Boženy Němcové

Ve úterý 2.října představil jičínský autor Vladimír Úlehla v Knihovně Václava Čtvrta svoji knihu Samotářská dcera Boženy Němcové Theodora. Kniha vyšla v edici Jičínsko jako druhý svazek a vydala ji právě jičínská knihovna.

Vladimír Úlehla (nar.1926) je čtenářské obci znám především z článků o Jičínsku přelomu 19. a 20. století, nakonec vloni mu Nové Noviny vydaly knihu Jičín na konci 19.století. Jenže Úlehla je neúnavný badatel, a tak prakticky po roce představuje svou další knížku, neméně zajímavou a především badatelsky přínosnou, neboť v ní odkrývá celou řadu neznámých nebo málo známých skutečností ze života rodiny Boženy Němcové a především pak její dcery Theodory Němcové, zvané Dora nebo v Jičíně známé pod jménem Bohdana.

Příznám se, že jsem útlou knížku přečetl naráz a přestože jsem o životě Boženy Němcové přečetl několik knih od jiných autorů (Polák, Ivanov, Janáčková, Sobková), našel jsem v Úlehlově knížce řadu neznámých fakt a skutečností.

Autor navíc neprahne po senzaci, mravenčí prací po archivech shromažďuje množství cenných materiálů. O tom, že to není jednoduchá práce svědčí např. hledání údajů o narození syna Bohdany Němcové. Spolupracuje s řadou uznávaných odborníků, např. paní profesorkou dr. Jaroslavou Janáčkovou, která se např. korespondenci Boženy Němcové věnovala a vydala i několik knih s touto tematikou.

Bohdana Němcová prožila v Jičíně převážnou část života, učila zde, zahradničila, postavila si i dům. Zajímavě jsou v knize popsány kontakty s rodinou, především otcem, sourozenci a jejich dětmi. Přínosná je i pasáž ohledně stavby domu a konce života Bohdany Němcové, která dokazuje nelehkou situaci prostých lidí v období 1. světové války a první roky nového československého státu na malém městě.

Kniha je bohatě doplněna dobovými fotografiemi, listinami (vysvědčení, žádosti atp.) a plánem stavby domu od architekta Dušana Jurkoviče.

Pokud lze knížce vůbec něco vytknout, tak by možná lepší orientaci prospělo jakési schématické znázornění života od narození do úmrtí Bohdany Němcové, popř. rodokmen, aby se méně zasvěcený čtenář lépe orientoval v rodinných vztazích.

Myslím si, že by tato kniha neměla chybět v knihovně žádného Jičíňáka. Zároveň věřím, že kniha bude cenným materiálem pro další generace badatelů. Už dnes se těším na další dílka z dílny Vladimíra Úlehly.

Václav

INFORMACE ZE SCHŮZKY LISU

Ve středu 3.října se konala schůzka LiSu. Pokusím se vám nyní zdůraznit nejdůležitější závěry schůzky. Tak především další schůzky do konce roku 2007 se konají vždy ve středu v 17 hodin v Knihovně Václava Čtvrka, a to : 7. listopadu, 14.listopadu (program v rámci Dnů poezie) a 5.prosince (předvánoční posezení). Zároveň by se ve středu 12.prosince mělo konat autorské čtení Václava France.

V roce 2008 je plánováno vystoupení v Nové Pace v knihovně, a to buď 16.ledna nebo 20.února, termín bude ještě upřesněn.

Ve středu 14.listopadu se LiS zúčastní celostátní akce Dnů poezie se svým novým programem: Pozor! Pozor! Přijíždíte do stanice Poetika nad Rýmem, což je koláž z poezie a prózy autorů 20.století. Do programu se zatím přihlásili: Petr Veselý (jako Jiří Wolker), Josef Jindra (jako Fráňa Šrámek), Jana Benešová (jako Olga Scheinpflugová), Bohumír Procházka (jako Martin Jirous) a Václav Franc (jako Michal Viewegh). Ostatní zájemci hlase se urychleně u Václava France (nepozději do 12.října, aby bylo dost času na doladění scénáře).

Na schůzce bylo jednomyslně odsouhlaseno, že v příštím roce se pokusíme vydat almanach číslo 6 (bližší informace v předchozích Kobrách). Je třeba urychleně dodat materiály do tohoto almanachu (maximálně deset normostran od autora a jeho krátké představení). Termín dodání je do 20.října!

Václav Franc vyzývá autory, aby posílali texty do ČAJe, koncem roku vyjde ještě číslo 19 (silvestrovské) a na počátku roku 2008 potom číslo 20 (věnované sportu a sportovním příspěvkům).

Většina schůzky byla věnována informacím o literárních akcích (například JiPoJ, MaPoJ, Jičín – město pohádky, vystoupení na Šrámkově Sobotce, Literární Vysočina atp.).

Václav

PŘÍLOHA KOBRY - 2. MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ

Říjnová Kobra má i osmistránkovou přílohu věnovanou 2.Martinské poetické jeseni. Najdete v ní především líčení Václava France o celé akce, ale fotografii účastníků a odpověď Bibiany Melišové ohledně 10.výročí trvání literárního spolku Duria při Turčianské knihovně v Martině.

Václav

Zúčastnil jsem se permanentní autogramiády na veletrhu v Lysé nad Labem. Společně se mnou sdílela stánek i mladoboleslavská autorka Zdeňka Kuhnová, představovala zde své dvě knížky (Pohádkový výletník Mladoboleslavska a Pohádky a pověsti z Mladoboleslavska).

Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 8. Číslo 10. Říjen 2007.

(10. října 2007)

www.kobra.zde.cz